

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.894 van 24 april 2001
in de zaak A. 98.818/XII-2891.**

GEMEENTERAADSVERKIEZING VAN 8 OKTOBER 2000 TE WETTEREN.

In zake : Walter GOVAERT,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69

belanghebbende partijen :

1. Erna BRAECKMAN,
 2. Annemie DE SMET,
 3. G. VAN BOVEN,
 4. Alfons GRILLAERT,
 5. Alain PARDAEN,
 6. Piet VAN DER GRACHT,
 7. Etienne BACKX,
 8. Lieve DE GELDER,
 9. Marc GYBELS,
- die woonplaats kiezen bij
advocaten W. VAN DER GUCHT en F. DIEU,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Denijslaan 201.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Walter GOVAERT op 28 december 2000 heeft ingediend om beroep in te stellen tegen het besluit genomen op 15 december 2000 door de bestendige deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN, "waarbij hij, na het ontvankelijk en gegrond bevinden van een bezwaar inzake gemeenteraadsverkiezingen, zoals bedoeld door art. 74, § 2 van de gemeentekieswet, vervallen wordt verklaard van zijn mandaat van gemeenteraadslid te Wetteren, waartoe hij verkozen werd verklaard krachtens proces-verbaal van 8 oktober 2000 van het hoofdstembureau";

Gelet op het bericht voorgeschreven in artikel 5, tweede lid, van het koninklijk besluit van 15 juli 1956 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, in geval van beroep als bedoeld bij artikel 76bis van de gemeentekieswet;

Gezien het administratief dossier;

Gezien de memorie van antwoord van de belanghebbende partijen;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur B. THYS;

Gelet op de beschikking van 13 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 februari 2001;

Gelet op de kennisgeving aan partijen van de beschikking tot vaststelling en van het auditoraatsverslag;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LACHAERT, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat J. DE CONINCK, die loco advocaat J. NIJS eveneens verschijnt voor verzoeker, en van advocaat W. VAN DER GUCHT, die verschijnt voor de belanghebbende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Bij de op 8 oktober 2000 te Wetteren gehouden gemeenteraadsverkiezing is verzoeker kandidaat en lijstaanvoerder op de lijst nr. 11 VLD. De belanghebbende partijen zijn kandidaat op de lijst nr. 7 CVP. Zowel verzoeker als de belanghebbende partijen worden door het hoofdstembureau aangewezen als verkozen gemeenteraadsleden.

1.2. Met een 16 november 2000 gedagtekende brief richten de huidige belanghebbende partijen een bezwaarschrift tot de bestendige deputatie op grond van artikel 74 van de gemeentekieswet. Zij concluderen daarin enerzijds dat verzoeker heeft nagelaten alle verkiezingsuitgaven van de lijst nr. 11 VLD en van hemzelf aan te geven en anderzijds dat het maximumbedrag van de uitgaven en financiële verbintenissen voor de verkiezingspropaganda van hemzelf is overschreden. Voorts betogen zij dat de inbreuken op de wet van 7 juli 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de provincieraden, de gemeenteraden en de districtsraden en voor de rechtstreekse verkiezing van de raden voor maatschappelijk welzijn "zo flagrant (waren) dat op zijn minst een vervallenverklaring van het mandaat van de lijstaanvoerder voor de hand (lag)".

1.3. In haar beslissing van 15 december 2000 onderscheidt de bestendige deputatie in dit bezwaarschrift de volgende vier middelen :

- 1) overschrijding van het maximumbedrag van de uitgaven en de financiële verbintenissen voor de verkiezingspropaganda van de lijst nr. 11 VLD (schending van artikel 3, § 1, van de voormelde wet van 7 juli 1994);
- 2) overschrijding van het maximumbedrag van de uitgaven en de financiële verbintenissen voor de verkiezingspropaganda van huidig verzoeker (schending van artikel 3, § 2, van de wet van 7 juli 1994);
- 3) overschrijding van het verbod om bepaalde verkiezingspropaganda te voeren tijdens de drie maanden die aan de datum van de gemeenteraadsverkiezingen voorafgaan (schending van artikel 7 van de wet van 7 juli 1994);
- 4) overtreding van de verplichtingen opgenomen in artikel 23, § 2, van de gemeentekieswet betreffende de aangifteplicht van de uitgaven voor de verkiezingspropaganda.

De bestendige deputatie bevindt enkel het derde en zesde onderdeel van het tweede middel en het derde middel niet gegrond. Daarentegen worden het eerste middel in zijn beide onderdelen, het tweede middel in zijn resterende vijf onderdelen en het vierde middel gegrond verklaard.

Het bestreden besluit bevat de volgende "algemene conclusie" :

"Het toegelaten totaal van de uitgaven en de financiële verbintenissen voor de verkiezingspropaganda van de VLD-lijst bedraagt op grond van artikel 3, § 1 van bovengenoemde wet van 7 juli 1994 695.880 frank.

Op de VLD-lijst werden aangegeven : 227.251 BEF

Op grond van de hogerbeschreven middelen had op de lijst nog minstens een geraamd bedrag van 243.546 BEF moeten aangegeven worden, zijnde :

- 1° onderdeel van het 1° middel (borden) pro memorie
- 2° onderdeel van het 1° middel (advertenties) 15.391 BEF
- 1° onderdeel van het 2° middel (bussen) 172.000 BEF
- 2° onderdeel van het 2° middel (tijdschrift) 55.155 BEF

Dit brengt het totaal op minstens 470.797 BEF (227.251 BEF + 243.546 BEF). Inbreuk op artikel 23, § 2, tweede lid van de gemeentekieswet dient dus vastgesteld, zij het dat het maximumbedrag wellicht niet werd overschreden.

Het toegelaten totaal van de uitgaven en de financiële verbintenissen voor de verkiezingspropaganda van individuele kandidaten bedraagt op grond van artikel 3, § 2 van bovengenoemde wet van 7 juli 1994 : 54.504 frank. Kandidaat Walter Govaert heeft 43.673 frank aangegeven.

Op grond van de hogerbeschreven middelen had de heer Walter Govaert nog een bedrag van minstens 36.178 fr. moeten aangeven; zijnde :

- 4° onderdeel, 2° middel : uitgaven derden 10.395 BEF
- 5° onderdeel van het 2° middel : uitgaven brieven 25.783,- fr
- 7° onderdeel van het 2° middel : kaartjes-folders pro memorie

Dit brengt het totaal uitgegeven bedrag op minstens 79.851 BEF (43.673 BEF + 36.178 BEF) waardoor hij boven het maximum vooropgesteld bedrag heeft uitgegeven.

Op deze wijze heeft de heer Walter Govaert minstens 279.724 BEF hetzij op de uitgavenstaat van de lijst hetzij op de aangifte van de individuele uitgavenstaat niet aangegeven. Inbreuk op artikel 23, § 2, eerste lid van de gemeentekieswet als op artikel 3, § 2 van de wet van 7 juli 1994 dient vastgesteld.

De in de 'memorie van antwoord' neergeschreven conclusie dat de partijaangifte 'een onbenutte speelruimte' had van meer dan 460.000fr. strookt niet alleen, gelet op de hierboven weergegeven overwegingen, niet met de waarheid maar is bovendien niet ter zake voor wat de overschrijding van het maximumbedrag van kandidaat Walter Govaert betreft (zie hiervoor R.v.St., Verk. Temse, nr. 61.554 van 18 april 1995)

Samengevat werden dus volgende inbreuken vastgesteld :

1. overschrijding van het toegelaten maximumbedrag van de persoonlijke uitgaven van de heer Govaert (wellicht minstens 70 %);

2. het niet aangeven zowel op de lijst als op de individuele uitgavenstaat van meerdere verschillende soorten uitgaven;
3. het niet hanteren van de door de wet voorziene modellen bij de aangifte waardoor er onduidelijkheid ontstaat.

De bestendige deputatie komt tot de conclusie dat deze inbreuken, gelet op hun aantal, hun omvang, hun aard en hun samenhang voldoende ernstig zijn om de vervallenverklaring van de heer Walter Govaert van zijn mandaat van gemeenteraadslid uit te spreken".

Het bezwaarschrift wordt ontvankelijk en gegrond bevonden. Verzoeker wordt vervallen verklaard van zijn mandaat van gemeenteraadslid te Wetteren waartoe hij verkozen werd verklaard krachtens het proces-verbaal van 8 oktober 2000 van het hoofdstembureau.

In diezelfde beslissing wordt het proces-verbaal van het hoofdstembureau houdende vaststelling van de zetelverdeling tussen de lijsten en de rangorde van de raadsleden en hun opvolgers, juist bevonden en de verkiezingsuitslag, zoals afgekondigd door het hoofdstembureau, bevestigd;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van "artikel 5, eerste lid, van het koninklijk besluit van 17 september 1987 betreffende de procedure voor de bestendige deputatie waarin deze een rechtsprekende taak vervult, zoals gewijzigd tot op heden en uit de schending van rechten van de verdediging"; dat verzoeker daarbij nader betoogt dat deze bepaling zowel als de rechten van de verdediging slechts worden nagekomen indien het bezwaarschrift integraal, dit wil zeggen met inbegrip van zijn bijlagen, ter inzage heeft gelegen op het gemeentesecretariaat; dat volgens verzoeker zulks des te meer geldt omdat tijdens de termijn waarover elke

belanghebbende partij beschikt om een antwoord op het bezwaarschrift in te dienen, de bijlagen bij het bezwaarschrift niet op een andere wijze kunnen worden ingezien of ervan afschrift kan worden verkregen; dat verzoeker voorts aanvoert dat te dezen alleen het eigenlijke bezwaarschrift ter inzage heeft gelegen op het gemeentesecretariaat, niet de bijlagen waarnaar in dat bezwaarschrift wordt verwezen, dat hij daarom in eerste instantie dan ook maar een "beperkt antwoord" op het bezwaarschrift heeft kunnen indienen, dat hij weliswaar later nog een "totaliserend verweer" heeft ingediend, doch zulks niet van aard is om de aangevoerde schending van de rechten van de verdediging ongedaan te maken, vermits de bestendige deputatie dat "totaliserend verweer" slechts in beperkte mate ontvankelijk heeft verklaard en zij bovendien verzoeker ten kwade duidt, ten eerste, dat er verschillen bestaan tussen zijn oorspronkelijk "beperkt antwoord" en zijn "totaliserend verweer" en, ten tweede, dat hij pas bij dit laatste stuk een belangrijke beslissing van 15 juni 2000 van de VLD-Wetteren heeft gevoegd met betrekking tot de aanrekening van sommige verkiezingsuitgaven op de uitgaven van de lijst;

2.1.2. Overwegende dat krachtens artikel 5, eerste lid, van het koninklijk besluit van 17 september 1987 betreffende de procedure voor de bestendige deputatie in de gevallen waarin deze een rechtsprekende taak vervult, samen genomen met artikel 10 van het koninklijk besluit van 6 september 1988 tot vaststelling van de nadere regels voor de werking van het college van provinciegouverneurs ingesteld bij artikel 131bis van de provinciewet, onder meer een afschrift van het bezwaarschrift dat bij de bestendige deputatie werd ingediend, moet worden bezorgd aan de burgemeester van de gemeente, om het gedurende zes werkdagen neer te leggen op het gemeentesecretariaat, waar eenieder elke werkdag

gedurende ten minste drie uren inzage kan nemen en afschrift ervan kan krijgen, de burgemeester hiervan kennis moet geven aan het publiek door middel van een door aanplakking bekendgemaakt bericht dat de uren van inzage vermeldt en het bericht gedurende de dagen van inzage aangeplakt blijft aan het gemeentehuis;

Overwegende dat deze regeling er kennelijk toe strekt al degenen die een belang kunnen hebben bij het ingediende bezwaarschrift, in de mogelijkheid te stellen kennis te nemen van de bezwaren die worden aangevoerd, zodat zij met kennis van zaken desgevallend in de zaak kunnen tussenkomen en een memorie van antwoord indienen; dat een dergelijke memorie dan, krachtens de voormelde regeling, moet worden ingediend binnen de acht dagen na de eerste dag van de aanplakking van het voormelde bericht; dat de doelstelling van die bepaling maar wordt verwezenlijkt indien het ter inzage gelegde bezwaarschrift als zodanig de aangevoerde bezwaren voldoende duidelijk vermeldt; dat, indien dit niet het geval is, omdat bijvoorbeeld de aangevoerde bezwaren geheel of gedeeltelijk zijn vervat in een of meerdere bijlagen waarnaar in het bezwaarschrift wordt verwezen, mogelijke belanghebbenden maar met kennis van zaken kunnen oordelen over hun belang bij de zaak en over hun eventuele tussenkomst daarin, indien ook die bijlagen ter inzage zijn gelegd;

Overwegende dat het bezwaarschrift dat de huidige belanghebbende partijen op 16 november 2000 bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen hebben ingediend om de vervallen-verklaring van verzoeker van zijn mandaat van gemeenteraadslid te vorderen, op zich voldoende duidelijk uiteenzet welke middelen de toenmalige bezwaarindieners tegen huidig verzoeker lieten gelden; dat aldus de stukken waarnaar het bezwaarschrift verwijst als zodanig

niet nodig zijn voor een goed begrip van de aangevoerde middelen; dat zij slechts beogen te staven wat reeds in het bezwaarschrift voldoende duidelijk is aangevoerd; dat huidig verzoeker derhalve in de mogelijkheid was om louter op grond van de inzage van het eigenlijke bezwaarschrift zijn belang bij de zaak af te wegen en een adequate memorie van antwoord in te dienen; dat hij zich dan ook niet dienstig op een schending van artikel 5, eerste lid, van het voornoemde koninklijk besluit van 17 september 1987 kan beroepen; dat evenmin verzoekers rechten van verdediging geschonden zijn; dat hij immers in de mogelijkheid was de stavingsstukken die door de toenmalige bezwaarindieners waren bijeengebracht, in te zien op het provinciebestuur en tevens de gelegenheid heeft gehad erop te reageren; dat het eerste middel derhalve niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een derde middel "de schending van art. 3, §§ 1 en 2 en van art. 6 van de wet van 7 juli 1994 en van art. 74bis van de gemeentekieswet, samen gelezen, van de motiveringsplicht en van de bewijskracht te hechten aan de voorgelegde stukken" inroept; dat verzoeker zich in dit middel richt tegen het bestreden besluit in zoverre dat het eerste en het tweede middel van de oorspronkelijke bezwaarindieners gegrond heeft bevonden;

Overwegende dat verzoeker in het eerste onderdeel van het middel met betrekking tot de door de oorspronkelijke bezwaarindieners aangevoerde overschrijding van het maximumbedrag van de uitgaven en de financiële verbintenissen voor de verkiezingspropaganda van de lijst laat gelden hetgeen volgt :

- de borden met de vermelding "VLD Wetteren en Walter Govaert wensen u een prettige vakantie" werden geplaatst vóór de sperperiode en hebben nooit een

- politieke boodschap verkondigd, ook niet tijdens de sperperiode. Hoogstens één bord heeft "onrechtstreeks" steun verleend aan werkelijke verkiezingspropaganda die zich in de buurt bevond. Alleen de kleefletters, ter waarde van 1000 frank, die tijdens de sperperiode op dat bord werden aangebracht zouden als uitgaven van de lijst kunnen worden aangerekend;
- de advertenties in het weekblad "Wetthra" hadden inderdaad ten bedrage van 15.391 frank moeten worden aangegeven als uitgaven van de lijst;

Overwegende dat verzoeker in het tweede onderdeel van het middel met betrekking tot de door de oorspronkelijke bezwaarindieners aangevoerde overschrijding van het maximumbedrag van de uitgaven en de financiële verbintenissen voor de verkiezingspropaganda van verzoeker laat gelden hetgeen volgt :

- de uitgaven voor de dubbeldeksbussen zijn geen persoonlijke uitgaven van verzoeker. De bestendige deputatie gaat er terecht vanuit dat die uitgaven hadden moeten worden aangegeven als uitgaven van de lijst. Het bedrag dat door de bestendige deputatie wordt aangerekend is echter niet verantwoord. Bovendien zijn twee van die drie voertuigen eigendom van de levensgezellin van verzoeker waarmee hij op hetzelfde adres woont. Het ter beschikking stellen van die voertuigen is een persoonlijke, niet bezoldigde dienst en mag, krachtens artikel 6, § 2, 1°, van de wet van 7 juli 1994, niet als een uitgave voor verkiezingspropaganda worden beschouwd. Een bedrag van 60.500 frank had moeten worden aangegeven als verkiezingsuitgave van de lijst;
- het tijdschrift "Ommekeer" van 10 september 2000 had "als een geheel gezien" geen uitsluitend electorale bedoelingen. De kosten ervan dienden derhalve niet als verkiezingsuitgaven te worden aangegeven. Neemt

men alleen de bladzijden in aanmerking die wel verkiezingspropaganda bevatten, dan had een bedrag van 40.215 frank als uitgave van de lijst moeten worden aangegeven;

- de brieven die in het kader van de verkiezingscampagne door de BVBA Alfons VAN KERCKHOVE en door Etienne VAN STEIRTEGEM en José PISCADOR ten voordele van verzoeker naar sommige kiezers werden gezonden, hadden moeten worden aangegeven als verkiezingsuitgaven : de brieven van de eerstgenoemde twee, overeenkomstig vóór de verkiezingscampagne binnen de partij gemaakte afspraken, als uitgaven van de lijst; de brieven van laatstgenoemde als uitgaven van verzoeker. De aantallen en bedragen die door de bestendige deputatie in aanmerking worden genomen zijn echter overdreven. Volgende niet aangegeven uitgaven moeten in aanmerking worden genomen : 1.505 frank en 375 frank ten laste van de lijst en 1.425 frank ten laste van verzoeker;
- de kosten van de verzending van verzoekers brieven naar "jongeren, senioren en diversen", die hadden moeten worden aangegeven ten bedrage van 8.075 frank, worden door de bestendige deputatie ten onrechte aangerekend als persoonlijke verkiezingsuitgaven van verzoeker, terwijl ze hadden moeten worden aangegeven als verkiezingsuitgaven van de lijst, vermits bij die brieven telkens een naamkaartje zat van verzoeker waarop langs de achterzijde de volledige VLD-lijst werd vermeld. De bestendige deputatie rekent tevens ten onrechte uitgaven aan voor de brieven aan de bezoekers van het dienstbetoon. Die zijn reeds begrepen in de uitgaven voor de brieven aan "diversen". Bovendien werden slechts naar 66 leden van Lidac brieven verstuurd, dus niet naar 136 leden zoals de bestendige deputatie aanneemt;
- voor de zogenaamde "geplastificeerde kaartjes" werd een bedrag van 5.658 frank "ingevolge een zekere

slordigheid" aangegeven als persoonlijke verkiezingsuitgave van verzoeker. Eigenlijk hadden die kaartjes, overeenkomstig de afspraak die vóór de verkiezingscampagne binnen de partij was gemaakt, moeten worden aangegeven als uitgave van de lijst omdat op de keerzijde van die kaartjes hetzij de volledige VLD-lijst wordt vermeld, hetzij een nieuwe kandidaat. Het bedrag van 24.467 frank dat in verzoekers aangifte wordt vermeld als uitgaven voor "Folders W. Govaert dankt + W. Gov. reikt u de hand", heeft, in tegenstelling tot wat de bestendige deputatie meent, niets te maken met de bedoelde kaartjes;

Overwegende dat verzoeker besluit, onder voorbehoud van wat hij per onderdeel heeft geargumenteed, dat "aan te nemen is" dat zijn aangifte van de verkiezingsuitgaven van de lijst moet worden vermeerderd met : 1.000 frank (borden), 15.391 frank (advertenties weekblad "Wetthra"), 60.500 frank (dubbeldeksbussen), 40.215 frank (tijdschrift "Ommekeer"), 1.505 frank en 375 frank (brieven van derden), 8.075 frank (eigen brieven), 5.658 frank (kaartjes). De aangifte van zijn persoonlijke uitgaven moet eensdeels worden vermeerderd met 1.425 frank (brieven van derden) en anderdeels worden verminderd met 5.658 frank (kaartjes); dat hij echter tevens aanvoert dat tegenover dit alles staat dat de maximale bedragen van de uitgaven en de financiële verbintenissen voor de verkiezingspropaganda van de lijst en van hemzelf niet werden overschreden, zodat alleen het verwijt overblijft dat hij niet alle uitgaven en financiële verbintenissen van hemzelf en van de lijst heeft aangegeven en, in acht genomen de "ruime marges" waarover zowel hijzelf als de lijst nog beschikten om uitgaven aan te rekenen, de inbreuk op artikel 23, § 2, van de gemeentekieswet geen afdoende grond vormt om hem van zijn mandaat van gemeenteraadslid vervallen te verklaren;

2.2.2.1. Overwegende dat de bestendige deputatie in het bestreden besluit, wat de uitgaven van de lijst betreft, tot de bevinding komt dat verzoeker tenminste 243.546 frank te weinig heeft aangegeven : zo neemt de bestendige deputatie aan dat ten onrechte geen aangifte werd gedaan van de uitgaven voor vijf borden waarop een boodschap van de VLD en van verzoeker was aangebracht, de kosten van advertenties in het weekblad Wetthra ten bedrage van 15.391 frank, de uitgaven voor het gebruik van drie dubbeldeksbussen ten bedrage van 172.000 frank en de kosten van de verkiezingspropaganda in het periodieke VLD-tijdschrift "Ommekeer", ten bedrage van 55.155 frank; dat de bestendige deputatie aldus besluit tot een "inbreuk op artikel 23, § 2, tweede lid van de gemeentekieswet (...), zij het dat het maximumbedrag wellicht niet werd overschreden".

Overwegende dat verzoeker weliswaar sommige bedragen betwist van die uitgaven, maar tevens onomwonden bevestigt dat hij een aantal van die uitgaven had dienen aan te geven, meer bepaald :

- 1000 frank voor de kleeletters aangebracht op een bord dat onrechtstreeks andere verkiezingspropaganda heeft ondersteund;
- 15.391 frank voor advertenties in het weekblad "Wetthra";
- 60.500 frank voor het gebruik van dubbeldeksbussen;

dat, wat het tijdschrift "Ommekeer" van 10 september 2000 betreft, verzoeker wel opwerpt dat het gaat om een periodiek tijdschrift dat "als een geheel gezien, geen uitsluitend electorale bedoeling had" en de uitgaven daarvan daarom niet als uitgaven voor verkiezingspropaganda mogen worden aangerekend; dat die stelling echter niet kan worden gevolgd; dat immers krachtens artikel 6, § 1, van de wet van 7 juli 1994 als uitgaven

voor verkiezingspropaganda moeten worden beschouwd : alle uitgaven en financiële verbintenissen voor mondelinge, schriftelijke, auditieve en visuele boodschappen die erop gericht zijn het resultaat van een politieke partij, een lijst en hun kandidaten gunstig te beïnvloeden en die verricht worden tijdens een periode van drie maanden vóór de verkiezingen van de gemeenteraden; dat een periodiek tijdschrift dat de voorbije jaren op een regelmatige wijze door een politieke partij is uitgegeven en dat toevallig ook tijdens de periode van drie maanden voor de verkiezingen verschijnt, moet worden aangemerkt als verkiezingspropaganda wanneer het om electorale redenen afwijkt van zijn normale vorm of inhoud en verkiezingspropaganda bevat; dat het in dat geval ook valt onder de aangifteplicht, zij het slechts pro rata van de verkiezingspropaganda die het bevat; dat ook voor het VLD-tijdschrift "Ommekeer" van 10 september 2000 derhalve een aangifte had moeten gebeuren, althans in verhouding tot de verkiezingspropaganda die erin was vervat en die door verzoeker zelf op 40.215 frank wordt geraamd;

Overwegende dat aldus, daargelaten of verzoeker terecht afdingt op de door de bestendige deputatie in aanmerking genomen verkiezingsuitgaven van de lijst, hij als lijstaanvoerder heeft nagelaten uitgaven van de lijst ten belope van op zijn minst meerdere tienduizenden franken aan te geven; dat ook wanneer de argumentatie van verzoeker op het vlak van de bedragen zou worden bijgetreden, hij een ernstige overtreding heeft begaan van de aangifteplicht vervat in artikel 23, § 2, tweede lid, van de gemeentekieswet die op zich al een vervallenverklaring van verzoeker van zijn mandaat van gemeenteraadslid rechtvaardigt;

2.2.2.2. Overwegende dat het maximaal toegelaten bedrag van de uitgaven en de financiële verbintenissen voor de verkiezingspropaganda van verzoeker, berekend op grond van artikel 3, § 2, van de wet van 7 juli 1994, en zoals medegedeeld door de minister van Binnenlandse Zaken in het Belgisch Staatsblad van 25 augustus 2000, 29126, -zoals voor de overige individuele kandidaten te Wetteren- 54.504 frank bedraagt; dat verzoeker aangifte heeft gedaan van 43.673 frank persoonlijke verkiezingsuitgaven; dat de bestendige deputatie in het bestreden besluit, na onderzoek van het bij haar ingediende bezwaarschrift, tot de bevinding komt dat verzoeker ten minste 36.178 frank te weinig heeft aangegeven; dat aldus de bestendige deputatie aanneemt dat verzoeker ten onrechte geen aangifte heeft gedaan van :

- de uitgaven voor brieven met verkiezingspropaganda ten voordele van verzoeker, ten bedrage van 10.395 frank, die door derden werden verzonden;
- de uitgaven voor brieven met verkiezingspropaganda, ten bedrage van 25.783 frank, die door verzoeker zelf werden verzonden
- de uitgaven voor kaartjes;

Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift de bevindingen van de bestendige deputatie betwist, maar er niet in slaagt die te ontkrachten; dat vooreerst immers niet kan worden ontkend dat de brieven die door de BVBA Alfons VAN KERCKHOVE, door Etienne VAN STEIRTEGEM en door José PISCADOR werden verzonden naar een aantal kiezers, het kiesresultaat van verzoeker gunstig beoogden te beïnvloeden en derhalve op grond van artikel 6, § 1bis, van de wet van 7 juli 1994 ook als verkiezingspropaganda ten voordele van verzoeker moeten worden aangemerkt; dat het loutere feit dat bij de brieven van de BVBA Alfons VAN KERCKHOVE en van Etienne VAN STEIRTEGEM kaartjes van

verzoeker waren gevoegd met op de achterzijde een opgave van de volledige VLD-lijst daaraan geen afbreuk kan doen; dat de bestendige deputatie bij de berekening van de uitgaven verbonden aan die brieven kon uitgaan van aantallen die verzoeker zelf voor dat college heeft aangehaald; dat verzoeker in zijn verzoekschrift nu weer tot een ander totaal komt maar niet verklaart waarom hij zich eerst zou hebben vergist; dat in dat opzicht alleen maar kan worden vastgesteld dat verzoeker hier verwarring schept die het moeilijk maakt een precies zicht te krijgen op zijn persoonlijke verkiezingsuitgaven; dat alleszins vaststaat dat verzoeker heeft verzuimd de verkiezingsuitgaven die door derden in zijn voordeel zijn gedaan aan te geven; dat ook met betrekking tot de brieven die verzoeker zelf heeft verzonden aan "jongeren, senioren en diversen" en aan de klanten van zijn dienstverlening, de grootste verwarring blijft bestaan; dat alweer zeker is dat verzoeker heeft nagelaten de portkosten aan te geven van die brieven, naar eigen zeggen ten getale van 475, die hij ter post heeft verzonden; dat het hier gaat om een bedrag van 8.075 frank; dat voorts, met de belanghebbende partijen, ernstige vragen kunnen worden gesteld bij het aangegeven aantal brieven die zouden zijn verstuurd; dat uit de brieven die verzoeker heeft verzonden en waarvan belanghebbende partijen een aantal exemplaren bij het bezwaarschrift voor de bestendige deputatie hebben gevoegd, blijkt dat verzoeker de jongeren beoogde te bereiken die voor de eerste keer aan de gemeenteraadsverkiezing zouden deelnemen, alsook de senioren en "bezoekers van het dienstbetoon"; dat in het licht van de doelstelling het aangegeven aantal brieven onwaarschijnlijk laag te noemen is; dat ook met betrekking tot de zogenaamde "geplastificeerde kaartjes" die verzoeker tijdens zijn kiescampagne heeft uitgedeeld en rondgestuurd, er verwarring bestaat; dat verzoeker in zijn "beperkt antwoord" aan de bestendige deputatie en ook in zijn

"totaliserend verweer" voor datzelfde college er uitdrukkelijk vanuit gaat dat hij voor de bedoelde kaartjes een uitgave heeft aangegeven van 24.467 frank; dat hij in zijn verzoekschrift voor de Raad van State echter stelt dat, "anders dan de bestendige deputatie denkt, om welke niet te achterhalen reden ook", de aangegeven uitgave van 24.467 frank "niets van doen heeft met de hier aan de orde zijnde kaartjes"; dat uit wat voorafgaat met zekerheid tenminste blijkt dat verzoeker onzorgvuldig en erg onvolledig aangifte heeft gedaan van de uitgaven en financiële verbintenissen voor zijn persoonlijke verkiezingspropaganda, wat een schending betekent van artikel 23, § 2, eerste lid, van de gemeentekieswet; dat die schending, zeker samen beschouwd met de hiervoor onder nr. 2.2.2.1. vastgestelde schending van de gemeentekieswet, de vervallenverklaring van verzoeker van zijn mandaat van gemeenteraadslid rechtvaardigt; dat het derde middel niet gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel "de schending van de artt. 23, § 2, eerste lid, tweede zin alsmede tweede lid, tweede zin en vierde lid en 74bis, § 2 van de gemeentekieswet, samen gelezen" inroept; dat verzoeker zich in dit middel richt tegen het bestreden besluit in zoverre de bestendige deputatie daarin het bezwaar van de toenmalige bezwaarindieners, wat betreft het vierde daarin aangevoerde middel, gegrond heeft bevonden, namelijk dat verzoeker voor de aangifte van de verkiezingsuitgaven van zijn lijst en van hemzelf en voor de aangifte van de herkomst van de geldmiddelen die werden besteed, geen gebruik heeft gemaakt van de formulieren die door de Minister van Binnenlandse Zaken ter beschikking zijn gesteld en in het Belgisch Staatsblad zijn bekendgemaakt, en mede op grond daarvan verzoeker vervallen heeft verklaard van zijn mandaat van gemeenteraadslid;

2.3.2. Overwegende dat het middel niet dienstig is en bijgevolg niet moet worden onderzocht; dat het immers, zelfs indien het gegrond mocht worden bevonden, niet kan leiden tot het ongedaan maken van de vervallenverklaring die volgt uit de bij de bespreking van het derde middel gebleken overtredingen van het meervermelde artikel 23, § 2, van de gemeentekieswet en die zeker samengenomen, reeds genoegzaam een vervallenverklaring verantwoorden,

B E S L U I T :

Enig Artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig april 2001, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.